

STANOVISKÁ
VÝBOR REGIÓNOV

INTERACTIO – HYBRID – 140. PLENÁRNE ZASADNUTIE VR, 12. 10. 2020 – 14. 10. 2020

Stanovisko Európskeho výboru regiónov – Rovnocenné životné podmienky – spoločná úloha pre všetky úrovne verejnej správy v Európe

(2020/C 440/02)

Spravodajca: Bernd LANGE (DE/EES), predseda okresu Görlitz

POLITICKÉ ODPORÚČANIA

EURÓPSKY VÝBOR REGIÓNOV

1. vyjadruje znepokojenie nad rastúcimi hospodárskymi, sociálnymi a územnými rozdielmi v rámci členských štátov EÚ a medzi nimi navzájom. Nedávny vývoj v Európe ukázal, že rozdiely medzi jednotlivými miestami a medzi ľuďmi, pokiaľ ide o hospodársky rozvoj, zamestnanosť a blahobyt, sa prehlbujú. Tieto rozdiely sa vyskytujú na všetkých úrovniach, od nižšej ako miestnej až po európsku, a dosiahli kritickú úroveň. Prebiehajúca diskusia o oblastiach ponechaných samých na seba alebo „zabudnutých“ oblastiach jasne ukazuje, že na riešenie ich výziev v otázke rozvojovej politiky je potrebný viac miestne orientovaný prístup;
2. poukazuje na to, že kríza v dôsledku pandémie COVID-19 v členských štátoch ďalej prehľbuje existujúce problémy vo väčšine oblastí. Hospodárske a sociálne vplyvy a z toho vyplývajúce podmienky oživenia sú na jednotlivých územiach veľmi rôznorodé;
3. pripomína, že z tohto dôvodu musí cieľ územnej, hospodárskej a sociálnej súdržnosti podľa článku 174 ZFEÚ naďalej patriť medzi hlavné priority Európskej únie. Okrem európskej regionálnej politiky a spoločnej poľnohospodárskej politiky musia k tomuto horizontálnemu cieľu prispievať aj všetky ostatné politiky Únie (napr. politika v oblasti dopravy, životného prostredia, v sociálnej oblasti a oblasti energetiky); platí to najmä pre opatrenia EÚ týkajúce sa európskej zelenej dohody a ďalšej digitalizácie;
4. pripomína osobitnú situáciu najvzdialenejších regiónov uznanú v článku 349 ZFEÚ a trvá na záväzku EÚ podporovať rozvoj týchto regiónov pomocou osobitných opatrení v ich záujme, z čoho bude profitovať aj celá EÚ;
5. zdôrazňuje, že v roku 2017 žila v EÚ tretina obyvateľstva vo veľkomestách s viac ako 100 000 obyvateľmi, tretina v mestách s 10 000 až 100 000 obyvateľmi a tretina v malých mestách a vidieckych komunitách s menej ako 10 000 obyvateľmi⁽¹⁾. Predsedníčka Európskej komisie vo svojich usmerneniach⁽²⁾ zdôraznila, že vyše 50 % Európanov žije v miestnych samosprávnych celkoch vo vidieckych oblastiach;

(1) *Die Unterschiede bestimmen die Vielfalt in Europa, Ein Atlas ausgewählter Aspekte der räumlichen Strukturen und Entwicklungen* (Rozdiely určujú rozmanitosť v Európe, Atlas vybraných aspektov priestorových štruktúr a rozvoja), Spolkový výskumný inštitút pre výstavbu, mestá a územný rozvoj.

(2) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/political-guidelines-next-commission_sk.pdf.

6. poukazuje na to, že európska štrukturálna politika sa v minulosti v prvom rade zaoberala vzájomnou súdržnosťou regionálnych samospráv (NUTS-1, resp. NUTS-2), ale účinky opatrení na uvedené komunálne úrovne neboli vždy dostatočne preskúmané a zohľadnené;
7. konštatuje, že v posledných rokoch sa v rôznych členských štátoch a regiónoch dali pozorovať zvýšené čisté migračné toky z vidieckych do mestských oblastí ⁽³⁾ a domnieva sa preto, že politiky EÚ by sa mali zameriavať na výzvy a príležitosti, ktoré sú s tým spojené;
8. je znepokojený tým, že pokračujúca migrácia do metropolitných oblastí na mnohých miestach vytvára pre príslušné mestské centrá značné výzvy, napr. nedostatok bývania, zvyšovanie nájomného, preťaženie verejnej infraštruktúry a sociálne problémy. V dôsledku vysťahovalectva čelia malé a stredne veľké mestá a obce vo vidieckych oblastiach, ako aj tamojšie podniky, veľkým problémom. Údržba verejnej infraštruktúry a financovanie verejných služieb sú sťažené v dôsledku nižšieho počtu používateľov, pričom títo používatelia sú stále starší a potrebujú čoraz viac služieb, a podniky často čelia problému s nedostatkom kvalifikovaných pracovníkov;
9. v tejto súvislosti odkazuje na pripravované stanovisko VR na tému *Demografické zmeny: návrhy na meranie a riešenie ich negatívnych dôsledkov v regiónoch EÚ* ⁽⁴⁾ a na stanovisko VR na tému *Metropolitné regióny: výzvy a postavenie v rámci budúcej politiky súdržnosti po roku 2020* ⁽⁵⁾;
10. pripomína, že prvou z celkovo šiestich priorít Územnej agendy Európskej únie 2020 je podpora polycentrického a vyváženého územného rozvoja ⁽⁶⁾ a že tento cieľ má aj naďalej veľký význam pri vypracúvaní územnej agendy 2030;
11. poznamenáva, že v súčasnosti na úrovni Európskej únie neexistuje horizontálny prístup zameraný na zníženie stimulov podporujúcich vysťahovalectvo a nekontrolovanú urbanizáciu alebo deurbanizáciu zlepšením životných podmienok vo všetkých oblastiach;
12. opätovne potvrdzuje veľký význam cieľa č. 11 „Udržateľné mestá a sídla“ z cieľov OSN v oblasti udržateľného rozvoja, ktorý musí platiť pre všetky typy území;
13. domnieva sa, že plošne dostupná verejná bodová infraštruktúra, ako aj plošne dostupná verejná sieťová infraštruktúra a plošne dostupné verejné služby sú nevyhnutným predpokladom kvalitných životných podmienok a udržateľného rozvoja vo všetkých oblastiach Európskej únie. V tejto súvislosti znovu poukazuje na to, že štrukturálne podmienky sa medzi jednotlivými členskými štátmi a v rámci nich, a dokonca aj v rámci regiónov veľmi líšia;
14. je presvedčený, že činnosti Európskej únie by mali byť vyvážené, pokiaľ ide o podporu poskytovanú hustejšie osídleným mestským oblastiam a vidieckym oblastiam, ktoré sa často vnímajú predovšetkým z poľnohospodárskeho hľadiska. V tejto súvislosti vyjadruje poľutovanie nad pomerne nízkou intervenciou ESF a EFRR vo vidieckych oblastiach ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾;
15. obáva sa, že koronavírusová kríza ešte viac sťaží zabezpečenie a údržbu verejnej infraštruktúry a poskytovanie verejných služieb, a to najmä v menších, vzdialených a izolovaných a finančne slabších obciach a regiónoch, pretože tieto územné samosprávy budú pravdepodobne zvlášť postihnuté poklesom daňových príjmov. Naďalej by tak pokračoval nepriaznivý vývoj z posledných rokov. Zdôrazňuje, že rušenie verejných investícií do infraštruktúry a služieb má vo všeobecnosti citelnejší vplyv na obzvlášť zraniteľné skupiny obyvateľstva;

⁽³⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Statistics_on_rural_areas_in_the_EU#Further_Eurostat_information.

⁽⁴⁾ COR-2019-04647-00-00-PAC.

⁽⁵⁾ COR-2019-01896-00-00-AC (Ú. v. EÚ C 79, 10.3.2020, s. 8).

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/regional_policy/sk/information/publications/communications/2011/territorial-agenda-of-the-european-union-2020.

⁽⁷⁾ *Evolution of the Budget Dedicated for Rural Development Policy* (Vývoj rozpočtu určeného na politiku rozvoja vidieka), štúdia vypracovaná pre komisiu NAT, Progress Consulting, 2016 (aktualizované v roku 2020).

⁽⁸⁾ *EU Cohesion Policy in non-urban areas* (Politika súdržnosti EÚ v mimomestských oblastiach), štúdia vypracovaná pre Výbor REGI Európskeho parlamentu, EPRC, 2020.

Národné stratégie vyváženého územného rozvoja

16. je presvedčený, že politiky Európskej únie a členských štátov by sa mali vždy dopĺňať. Za žiadnych okolností si nemôžu navzájom odporovať alebo sledovať protichodné ciele. Zdôrazňuje preto, že by sa malo zabrániť tomu, aby členské štáty pri transponovaní smerníc EÚ do vnútroštátneho práva ukladali požiadavky nad rámec právnych predpisov Únie (tzv. *goldplating*);

17. vyzýva preto členské štáty, aby úzko spolupracovali s miestnymi a regionálnymi orgánmi na ďalšom rozvoji vnútroštátnych politik súdržnosti a aby ich prepojili s úsilím na európskej úrovni v duchu zásady partnerstva a viacúrovňového riadenia;

18. v tejto súvislosti zdôrazňuje, že v rôznych členských štátoch už existujú prístupy na vnútroštátnej úrovni zamerané na vyváženú štrukturálnu politiku, ktorá by mala byť prospešná všetkým oblastiam. Zatiaľ čo niektoré štáty navrhujú všeobecné zásady rozvoja všetkých oblastí⁽⁹⁾, v iných oblastiach sa vypracovávajú osobitné plány pre určité typy oblastí⁽¹⁰⁾ ⁽¹¹⁾;

19. zdôrazňuje, že v prípade uvedených národných stratégií nejde primárne o hospodársku súdržnosť v zmysle hospodárskej výkonnosti, ale skôr o stanovenie určitej úrovne, pokiaľ ide o verejnú správu, infraštruktúru a služby, ktoré sú základom pre ďalší sociálno-ekonomický rozvoj;

20. poznamenáva, že decentralizovaná verejná správa sa vo všetkých vnútroštátnych stratégiách obvykle uvádza ako nevyhnutný predpoklad pre územia, kde sa dobre žije. Na zabezpečenie toho, aby sa verejná správa priblížila občanom a aby sa zaručila demokratická účasť, sú nevyhnutné miestne a regionálne štruktúry;

21. uznáva, že v porovnaní s európskou politikou sa všetky uvedené vnútroštátne politiky výraznejšie zameriavajú na menšie komunity (obce, združenia obcí, malé a stredne veľké mestá atď.) vo vidieckych oblastiach s cieľom posilniť ich a zvýšiť ich príťažlivosť. Všetky stratégie považujú vidiecke oblasti predovšetkým za životný a hospodársky priestor, a stanovujú štrukturálne opatrenia na rozvoj tohto priestoru;

22. víta najmä odvetvové prístupy, ktoré členské štáty sledujú vo svojich národných stratégiách. Napriek rôznorodosti území je zrejme, že tieto výzvy sú v rôznych členských štátoch podobné;

23. zdôrazňuje, že všetky vnútroštátne prístupy označujú digitalizáciu za dôležitý aspekt. Dostupnosť celoplošnej digitálnej infraštruktúry a digitálnych verejných služieb môže tiež vytvárať a udržiavať pracovné miesta mimo mestských centier, čo by mohlo obmedziť odliv pracovníkov do veľkomiest. Zdôrazňuje, že zvýšená práca na diaľku, ako to bolo zaznamenané počas pandémie COVID-19, by mohla pracovníkom ponúknuť väčšiu flexibilitu pri výbere miesta bydliska. Zdôrazňuje v tejto súvislosti, že v dôsledku neustálej digitalizácie mnohých pracovných oblastí budú výhody z umiestnenia vyplývajúce z priestorovej blízkosti pracoviska zohrávať z dlhodobého hľadiska v mnohých oblastiach pravdepodobne menej významnú rolu. Zdôrazňuje, že tento trend by nemal ohroziť politiky v oblasti mobility, predovšetkým zamerané na obmedzenie environmentálneho vplyvu dochádzania do práce a služobných ciest;

24. poznamenáva, že treba zabezpečiť, aby územia najviac vzdialené od mestských centier a s nižšou hustotou obyvateľstva mali k dispozícii rovnakú úroveň digitálnej pripojiteľnosti, vďaka čomu by sa uľahčilo zavádzanie online verejných služieb a telepráce ako nástroja na prilákanie obyvateľstva a talentov do týchto oblastí;

25. víta skutočnosť, že všetky stratégie sa zameriavajú aj na služby všeobecného záujmu, najmä s cieľom zabezpečiť služby zdravotnej starostlivosti, opatrovateľské a sociálne služby, školy a iné vzdelávacie inštitúcie, ako aj ponuky na ochranu starších ľudí a integráciu. Hlavnou zásadou pri poskytovaní verejných služieb občanom, a to bez ohľadu na to, kde bývajú, by mala byť rovnosť;

26. vyzýva preto nadchádzajúce nemecké, portugalské a slovinské predsedníctvo Rady EÚ, aby ako príspevok k vykonávaniu budúcej územnej agendy 2030 začali diskusiu a výmenu skúseností o tom, ako čo najlepšie skombinovať štrukturálnu politiku EÚ a vnútroštátne politiky regionálneho rozvoja s cieľom pomôcť znížiť územné nerovnosti a zlepšiť životné podmienky v celej Európe;

⁽⁹⁾ Záverečná správa Komission „Gleichwertige Lebensverhältnisse“ (Komisie pre rovnocenné životné podmienky), Nemecko.

⁽¹⁰⁾ *Ruralités: une ambition à partager 200 propositions pour un agenda rural* (Spoločný cieľ pre vidiek – 200 návrhov na rozvoj vidieka), Francúzsko.

⁽¹¹⁾ *Masterplan für den ländlichen Raum* (Akčný plán pre vidiecke oblasti), Rakúsko.

Všeobecné odporúčania pre európsku politiku

27. vyzýva Európsku komisiu, aby nadviazala na vnútroštátne prístupy a aby ako praktické opatrenie v nadväznosti na spresnenie článkov 174 a 349 ZFEU zakotvila na európskej úrovni cieľ „rovnocenné životné podmienky“;
28. zdôrazňuje, že členské štáty majú plné právomoci v oblasti verejných služieb. V súlade so zásadou subsidiarity by európsky rámec mal len dopĺňať opatrenia prijaté na národnej, regionálnej a miestnej úrovni;
29. požaduje dlhodobú európsku stratégiu v oblasti územného rozvoja, ktorá by zohľadnila aj vzájomné pôsobenie medzi aglomeráciami, mestskými a vidieckymi oblasťami;
30. vyzýva Európsku komisiu, aby zvážila nielen hospodársky rozvoj členských štátov, ale aby vzala do úvahy a uznala aj úsilie v oblasti všeobecného záujmu, najmä v menej husto, resp. riedko osídlených oblastiach alebo najvzdialenejších regiónoch s geografickým rozptýlením;
31. domnieva sa, že vytvorenie vhodných štrukturálnych podmienok vo všetkých členských štátoch a vo všetkých miestnych samosprávach je nevyhnutné pre udržateľný sociálno-ekonomický rozvoj v Európskej únii. Štrukturálne fondy k tomu môžu významne prispieť, ale nesmú zostať jediným prostriedkom na podporu vyváženého rozvoja. K tomuto horizontálnemu cieľu by mali prispieť všetky oblasti politiky vrátane „Vízie pre vidiecke oblasti“ oznámenej Európskou komisiou;
32. zdôrazňuje, že takýto cieľ by si vyžadoval podrobnú analýzu územného vplyvu európskych opatrení. Platí to pre predlegislatívnu aj polegislatívnu fázu;
33. preto odporúča, aby sa overenie vhodnosti opatrení európskej politiky navrhovaných pre mestské oblasti (*urban proofing*) v rámci mestskej agendy rozšírilo na integrované overenie územnej vhodnosti (*territorial proofing*), t. j. preskúmaním uskutočniteľnosti v husto (napr. mestských) a riedko osídlených (napr. vidieckych) oblastiach so zreteľom na ich osobitosti, a aby sa doplnilo o hodnotenie územného vplyvu. Týmto spôsobom je možné zabezpečiť, aby regulačné požiadavky mali cieleň účinnosť a nepodporovali ďalej nekontrolovanú urbanizáciu alebo deurbanizáciu;
34. je presvedčený, že malým a stredne veľkým mestám, ktoré sú spádovými mestami v nezhustených oblastiach, by sa mala venovať väčšia pozornosť. Obce zabezpečujú základné služby všeobecného záujmu a poskytujú občanom nevyhnutné infraštruktúry, ktoré rozhodujúcim spôsobom zvyšujú atraktivnosť vidieckych oblastí;
35. zdôrazňuje, že aj väčšie mestá naďalej čelia veľkým problémom, a preto si vyžadujú finančnú a organizačnú podporu Európskej únie. Jednotlivé typy oblastí si nesmú navzájom konkurovať. Mestská agenda a výsledné partnerstvá sa považujú za dobrý príklad možnej spolupráce medzi európskou a miestnou úrovňou;
36. žiada Európsku komisiu, aby zlepšila systematický zber porovnateľných štatistických údajov na hodnotenie rozvoja vidieckych oblastí na úrovni nižšej ako NUTS-2, a to bez toho, aby sa tým zvýšila administratívna záťaž na komunálnej úrovni;
37. odporúča predsedom medziskupín v Európskom parlamente, aby v plnej miere zapojili zástupcov VR do práce medziskupín pre rozvoj miest a vidieka, a tým podporovali výmenu, pokiaľ ide o konkrétne výzvy;
38. zdôrazňuje, že budúce pracovné skupiny a skupiny expertov z Európskej únie musia zabezpečiť vyváženú účasť zástupcov samospráv z rôznej úrovne verejnej správy a rôznej veľkosti z mestských a vidieckych oblastí. Prístupy vyvinuté pre väčšie mestá a vo väčších mestách sa vo všeobecnosti nedajú preniesť na menšie miestne orgány z dôvodu odlišnej organizačnej a finančnej situácie;
39. vyzýva všetky generálne riaditeľstvá Európskej komisie a výbory Európskeho parlamentu, aby v plnej miere zohľadnili vzájomné pôsobenie medzi mestskými a vidieckymi oblasťami a vytvorili súdržné európske politiky, ktoré fungujú vyvážené vo všetkých typoch oblastí;

40. žiada, aby všetky generálne riaditeľstvá Európskej komisie a výbory Európskeho parlamentu lepšie uznali výhody inštitucionálnej aj funkčnej spolupráce v otázkach, ako sú plánovanie, mobilita, životné prostredie, poskytovanie služieb všeobecného záujmu a verejné investície. Táto spolupráca umožňuje dosahovať úspory z rozsahu a posilniť prepojenia, ako aj územnú, hospodársku a sociálnu súdržnosť medzi mestskými, prímestskými a vidieckymi oblasťami, ktoré sú súčasťou funkčnej oblasti alebo regiónu;

41. požaduje komplexný prístup na úrovni EÚ, v rámci ktorého by sa riešili výzvy cezhraničnej spolupráce miest, regiónov a obcí a rozšíril by sa potenciál tejto spolupráce v záujme zmenšenia rozdielov medzi jednotlivými typmi sídel;

Odporúčania pre európsku regionálnu politiku

42. domnieva sa, že európska regionálna politika by sa mala v snahe o konvergenciu a rozvoj regiónov EÚ v prvom rade zamerať na vytvorenie štrukturálneho základu pre vyvážený rast vo všetkých oblastiach. Udržateľný a dlhodobý sociálno-ekonomický rozvoj sa môže uskutočniť iba v tých oblastiach, v ktorých občania aj podniky majú potrebné podmienky. V tejto súvislosti zdôrazňuje potrebu silnejších stimulov pre podniky vo vidieckych oblastiach;

43. potvrdzuje, že cieľ rovnakých životných podmienok by sa mal zohľadniť aj v tematickom zameraní európskych štrukturálnych a investičných fondov (EŠIF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV). EŠIF by mali umožniť podporu potrebnej miestnej a regionálnej infraštruktúry a verejných služieb vo všetkých regiónoch. Vyňatie EPFRV zo spoločných ustanovení o štrukturálnych fondoch je kontraproduktívne. Oddelenie zbytočne sťažuje súdržné financovanie z viacerých fondov v mestských a vidieckych oblastiach;

44. v tejto súvislosti berie na vedomie osobitné pridelenie prostriedkov pre mestské oblasti v rámci Európskeho fondu regionálneho rozvoja (EFRR), zároveň však zdôrazňuje, že takéto pridelenie si vyžaduje prostriedky v porovateľnom rozsahu aj pre vidiecke oblasti. Z dlhodobého hľadiska má zmysel poskytnúť prostriedky na celoplošné poskytovanie služieb, ktoré prispievajú k vyváženému územnému rozvoju a podporujú odolnosť všetkých miestnych orgánov (širokopásmová infraštruktúra, nemocnice a zdravotníctvo, dopravná infraštruktúra atď.). Týmto spôsobom sa podporuje aj základ pre usídlenie občanov a spoločností mimo mestských centier, čo na druhej strane vytvára pracovné miesta a znižuje tlak na vysťahovalectvo do miest;

45. domnieva sa, že vzhľadom na nízku ziskovosť verejných služieb v menej husto osídlených oblastiach by sa v rámci štrukturálnych fondov mali využívať predovšetkým subvencie;

46. sa domnieva, že podpora zo štrukturálnych fondov by sa mala vo väčšej miere zameriavať na zavádzanie a údržbu technologickej infraštruktúry (v oblasti telekomunikácií aj digitálnych služieb), ktorá je potrebná na zabezpečenie vyváženého územného rozvoja. V tomto záujme sa budú podporovať verejno-súkromné partnerstvá, pričom verejný sektor bude zohrávať vedúcu úlohu pri realizácii investičných činností zameraných na tento cieľ;

47. žiada Európsku komisiu, aby sa touto otázkou zaoberala v nadchádzajúcej ôsmej správe o súdržnosti, ktorá sa očakáva v septembri 2021;

48. žiada silnejšie prepojenia medzi novou územnou agendou EÚ 2030 a novou politikou súdržnosti na roky 2021 – 2027, aby mala politika súdržnosti územný strategický riadiaci rámec, ktorý umožní dosiahnuť ekologickú a spravodlivú Európu, v ktorej by žiadne územie nezaostávalo;

Odporúčania týkajúce sa ďalších oblastí politiky

49. zdôrazňuje, že by sa mal tiež väčšmi zosúladiť vplyv požiadaviek európskej dopravnej politiky na vyvážené usídľovanie ľudí. Týka sa to plánovania verejnej dopravy, železničnej dopravy, ale aj využívania služieb spolujazdy (*ridesharing*). Služby spolujazdy sú doteraz primárne umiestnené v mestských oblastiach, pretože nižšia hustota obyvateľstva vo vidieckych oblastiach vedie k nižším príjmom. Z dlhodobého hľadiska by sa plošné poskytovanie zodpovedajúcich dopravných služieb malo skontrolovať napríklad prostredníctvom záväzkov služby vo verejnom záujme;

50. konštatuje, že európske požiadavky v odvetví dopravy (najmä pokiaľ ide o emisie a ochranu klímy) často predstavujú pre verejnú dopravu vo vidieckych oblastiach oveľa väčšie výzvy ako pre prevádzkovateľov v mestských oblastiach. Prechod na nízkoemisné technológie však v súčasnosti vzhľadom na technologické požiadavky a dostupnosť trhu nie je všade možný, napríklad pri autobusoch najmä v menej husto osídlených a hornatých oblastiach, a to z dôvodu vyšších nákladov, obmedzených dojazdov a čiastočne aj dlhšej doby nabíjania. Zároveň sa európske financovanie poskytuje predovšetkým na mestskú mobilitu, pretože vyššie hodnoty znečisťujúcich látok sú vo všeobecnosti namerané v mestách. Na to, aby sa všade vytvoril a udržal fungujúci systém verejnej dopravy, by sa v nariadeniach mali stanoviť rôzne opatrenia pre jednotlivé typy oblastí alebo by sa mali sprístupniť dodatočné finančné prostriedky pre tie oblasti, v ktorých je financovanie mimoriadne náročné (ako sú vidiecke oblasti, odľahlé oblasti, najvzdialenejšie, ostrovné a horské regióny);

51. zdôrazňuje, že mobilná práca nezohráva dôležitú úlohu až od vypuknutia pandémie COVID-19. Služby elektronickej verejnej správy je možné poskytovať a očakávať ich akceptovanie len tam, kde majú poskytovatelia aj používatelia príslušných služieb výkonné širokopásmové pripojenie;

52. zastáva názor, že pri rozširovaní širokopásmových a mobilných komunikácií alebo sietí 5G a 6G by sa mal vždy sledovať cieľ plošnej dostupnosti, pričom by sa dodržiavali európske emisné normy. Ich budovanie by pritom mal realizovať predovšetkým súkromný sektor. V oblastiach, kde je plošné zavádzanie optických káblov z ekonomických dôvodov možné iba s finančnou podporou z verejných zdrojov, by miestne a regionálne orgány mali byť schopné ich realizovať s právnou istotou a cielene.

V Bruseli 14. októbra 2020

Predseda
Európskeho výboru regiónov
Apostolos TZITZIKOSTAS
